

Visita a can PISTRAUS

Un relat de: [trumfa](#)

INFORME VISITA A CAN PISTRAUS.

En primer lloc la feina va anar si fa no fa com sempre (tampoc us importarà gens el que va passar). Vaja, el cas és que ha quedat tot funcionant i el client satisfet.

Però si que hi ha un tema important que voldria clarificar i deixar-ne constància escrita. Aquí va:

Diuen que els temps canvien, o no? Al menys això ho deia fa anys en Zimmerman però no gosaria dir que hagin canviat per a millor.

Però vés per on darrerament estic un xic preocupat, cada dia que passa em faig més gran (fins aquí res d'estrany, això li passa a tot cristo). El problema no és aquest, el problema es que no es veu una continuïtat.

Però deixeu-me que m'expliqui. Primer de tot us recordaré qui sóc i que hi faig aquí: Em dic Brétol Eléctric i porto en aquesta empresa des d'abans que tots vosaltres fesiú el C.O.U.

I la meua funció és dissenyar (que maco que queda aquest verb) la part elèctrica. Vaja, que es tracta d'interpretar el que ha entès que havia de projectar el cap de disseny mecànic i fer que aquell garbuix de ferros, engranatges i politges funcionin d'una manera ordenada. I després cal anar a casa del client per veure on no hem entès el que volia i on l'hem entès però no li hem fet cas. I ara sí, fer que la cosa rutlli de part de bó.

Fins aquí tot força normal. Però fixeu-vos que darrerament m'adono que sempre trobo a la mateixa gent voltant per aquests mons. Recordo a la dècada dels vuitanta del segle passat que quan anava a les fàbriques d'arreu (i sobretot quan en sortia) m'anava trobant tècnics d'empreses de la competència i d'altres que eren fabricants o venedors d'estris complementaris. I tots érem si fa no fa, joves de vint-i-pocs anys, grenyuts, solters i sense preocupacions. Vaja, que si calia fer una farra diària es feia i en paus.

El fet és que avui m'he trobat compartint restaurant de cares al canal de Suez amb dos vells coneguts, un italià i un alemany i m'he quedat astorat de la fila que feiem: dos calbs i l'altre amb la clova més blanca que el floquet de neu (al cel simi albí sia). I és que ho veig pelut: jo encara m'he fotut un parell de cervesses per sopar però els altres, que també tenen més edat, tot sigui dit, anàven de suc de préssec. Suc de préssec per sopar, renoi, quin futur més dolç que m'han mostrat.

I ha estat en aquest moment dramàtic quan m'he preguntat: I si ara després de les postres de pijama ens ve la falera i ens endinyem un wihisqui? I si ens ve un cobriment de cor als tres? Ningú sospitaria res. Tots estem en edat de canviar de barri i més si tenim en consideració els antecedents de cartrons de tabac cremats, litres d'alcohol xarrupats i nits perdudes per barris degradats.

El fet és que quan veia el nostre reflexe en el mirall de la paret del restaurant m'he recordat d'una peli on hi surt en Clint Eastwood fent d'astronauta senil junt amb una colla de la mateixa quinta i he pensat que nosaltres tres érem com els d'aquell film.

Però, perque no ens aparequeu d'una vegada? Vaja que no quedariem bé fent d'assessors de la jovenalla. N'hem estat parlant i cap dels tres té un substitut prou instruït. I no és perquè no tinguem gent bona al darrera. Què va, n'hi ha a cabassats. És només un tema de rendiments empresarials. Sembla que les empreses voleu amortitzar les vostres inversions fins al darrer alè (deu ser que quan s'anava de gastos pagats vam costar massa calerons).

I es veu que el jovent tarden massa en fer la mateixa feina, vés, si mai no els deixeu que s'arremanguin no n'aprendran mai, i que això costa pasta. Cosa evident si tenim en consideració les morterades que cobren els joves avui dia, he, he, perdoneu però casi se m'escapa el pipí. I ningú pensa en el demà. Diuen els savis que el demà ningú l'ha vist i també que qui dies passa anys empeny. I al final tota aquesta informació que està encriptada en els portàtils i en els cervells no sortirà mai a la llum?

Des d'aquí informo que qualsevol dia se'm pot girar la neurona i fer una esborrada general, si, l'original i les dues còpies, suposo que ja ho sabeu que es guarda una còpia a cada servidor, no? Doncs si, de fet ja se sap, a la gent quan es fa gran de vegades li venen rampells i a lo millor em dona per Suprimir. Ui, feu un somriure maliciós? Jo m'ho agafaria més seriosament. De fet, perque no mireu en els servidors qué hi trobeu d'interessant? Encara us en rieu? Doncs vinga, passeu-hi el Recovery a veure que troba. Vaja, sembla que el Recovery no acaba de trobar el que busqueu, oi?

Vinga, no voldria pas que us enfadéssiu per no res. Per si de cas abans de fer un viatget a Romania, per cert, hi tenim uns competidors, oi? Us ho diré en el vostre idioma:

En vista de l'actual situació estratègic - financera de la empresa i dins del marc geopolític en que ens movem potser us caldria, després per descomptat de la oportuna reflexió, considerar la possibilitat de: **BUSCAR-ME UN SUBSTITUT.**